

fatte Indkomstskat, at tilvejebringe alle en Stats Fornødenheder eller gennem den i et lige og billigt Forhold at kunne træffe alle Samfundets Indbyggere, men man har i alle Stater været nødt til at gribe til mange forskellige Skattemodi for at opnaae dette, og dette mener jeg er ogsaa Tilfældet med Valgsystemet. Man kan ikke gennem en eneste Valgmodus naae en saadan Repræsentation, som er et sandt Organ for Folket; det kan kun opnaaes ved flere med hinanden forbundne Valgsystemer, og det er derfor, jeg for mit Bedkommende, i Mod sætning til hvad her saa ofte har været udtalt, erkjender, at Ministeriet netop med Hensyn til Valgsystemet har opfyldt sit Program, og at det har langt fuldstændigere opnaaet at fremkalde et sandt Organ for Folket, end dersom den Valgmodus, som her fra en anden Side er bleven bragt i Forslag, var bleven indført. Jeg antager, at dersom Ministeriet blot havde søgt at rette det visnok lidet ønskelige Forhold, der tidligere bestod mellem Konges og Folkevalgtes, derved, at det havde fordoblet de Folkevalgtes Antal efter det System, som var opstillet i Forordningen af 26de Juli, saa havde det svigtet sit Formaal, og jeg skal udtale min aabne Anerkjendelse til Ministeriet, fordi det med saa stor Dygtighed ikke alene har vidst at udføre det faare vanskelige Gjerning, det havde overtaget, men navnlig fordi det har benyttet denne Leilighed til, ved Siden af den almene Valgret, at gøre en anden Valgmodus gjældende (Monrad: Maa jeg bede om Ordet?). Vi have i et varmt og indtrængende Foredrag af den høitærede Premierminister hørt skildre de farlige Følger af den almene Valgret, og uagtet jeg ikke med ham nærer den Frygt for en retsfærdig og ligelig fordeelt Indkomstskat, som mulig kunde udledes af hans Ord, saa maa jeg erkjende, at han i alt Væsentligt ogsaa har udtalt min Mening. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som han fremførte under Diskussionen om en hermed nærbeslagtel Sag, hvor han ved at omtale Dyrøret i Hertugdømmerne fremkom med et Citat af en høitaget Forfatter og, saavidt jeg forstod ham, gjorde han dette

Citat til sit eget, idetmindste maa jeg antage de Slutninger, han uddrog af det, for at være hans. Han sagde, at ved Dyrøret i Hertugdømmerne var der mange Bedragne og saa Bedragere, og at de Bedragne var Menigmandsclassen, men at Bedragerne fandtes i de høiere Classer. Jeg har aldrig hørt et stærkere Beviis for, at den almene Valgret, som ene berettiget, var utilfredsstillende, jeg har aldrig hørt et kraftigere Beviis for Nødvendigheden af at sætte andre Valgmodi ved Siden af denne. Han har Ret; Menigmandsclassen bedrages, den vil bedrages, fordi det ligger i Sagens Natur, at den Mand, som navnlig maa anvende sin Tid og Opmærksomhed paa det legemlige Arbejde, paa at erhverve det Nødvendige til sig og Sine, ikke vil have Tid og Ro til at gøre sig bekendt med og maaskee endmindre til at overveie de høieste Statskrav; derfor vil han bedrages, og han vil bedrages hvergang, det lønner sig at bedrage ham, men det vil lønne sig, hvergang den numeriske Styrke faaer en større Betydning, og dette vil den erholde i bevægede Tider, naar Regjeringens Tøiler, naar Lovligheden slappes. Dette vil den erholde, hvor den almindelige Valgret, som eneste Valgmodus, nedlægger Magten i Mængdens Hænder; og da vil der altid findes Bedragere, uden at den ærede Rigsdagsmand behøver at søge dem i de høiere Classer, de findes i alle; men nærer jeg ogsaa den Frygt, at det i en tilkommende Tid, naar mange af de Kræfter, der nu ere her, muligens træffe sig tilbage, naar de ikke finde den Tilfredsstillelse i at tage Sæde her, som tidligere, kunde hælde sig, at ogsaa denne Rigsdag vilde komme til at tælle mange Bedragne og saa Bedragere; jeg spaaer det ikke, men jeg siger blot, at det ligger i Valgloven — jeg tør haabe, at det aldrig vil skee. Dog, jeg skal ikke forfølge Sagen videre i denne Retning. Der er ikke, eller rettere der har overhovedet ikke været Spørgsmaal om at sætte noget Andet istedetfor det, som er tilbudt, der har kun været Spørgsmaal om at undersøge, hvorvidt det, som er blevet tilbudt, maatte antages at ville fremme det almene Vel; der har været Spørgsmaal om at undersøge, om der var Sandsynlighed